

Hodnocení bakalářské práce

Název: *Pedagogické působení na hráče ledního hokeje mezi 13. a 15. rokem žijících mimo domov*

Autor: *Kateřina Kofroňová*

Předložená bakalářská práce představuje zajímavou sondu do specifického odvětví pedagogické praxe – vychovatelské činnosti v prostředí ledního hokeje. Cíl práce autorka formuluje pomocí dvou otázek, které najdeme v úvodu práce:

- Co je autorita?
- Jak se mohu stát autoritou pro děti, které hrají lední hokej?

Autorka přitom hovoří o „výzkumu“; při tom však ve své práci nepoužívá žádnou výzkumnou metodu – ani v teoretické, ani v praktické části. Zdá se, že záměrem autorky je především *osvěta čtenářů pomocí reflexe zvláštních požadavků přípravy mladých hokejistů a uvedením nových pedagogických principů, které nejsou v naší pedagogice rozšířené*. Tento záměr se bohužel dá jen velmi obtížně skloubit s požadavky na bakalářskou práci, v které má student prokázat schopnost pojednat téma na základě studia, případně aplikace výsledků vědeckého zkoumání.

Předložená práce má poněkud nestandardní strukturu: je rozdělena na 11 kapitol (včetně obsahu, příloh a abstraktu!). Ve skutečnosti obsahuje práce vlastně sedm kapitol: úvod, tři teoretická pojednání (vybrané informace o ledním hokeji, úvahu s názvem „Autorita“, obsahující některé principy norské pedagogiky, a informace o zvlátnostech dospívání mladých hokejistů), dále kapitolu s nadpisem „Praktická část“, pojednávající o hokejových klubech v ČR, které mají statut „Akademie Českého svazu ledního hokeje, a nakonec autorčinu odpověď na otázku formulovanou v úvodu práce. Celá bakalářská práce je zakončena závěrem, obsahujícím opět autorčino hodnocení situace výchovy hokejistů v České republice a v Norsku.

Po stránce formální práce *neodpovídá* požadavkům kladeným na bakalářskou práci (nelogická strukturace, netypický formát obsahu, odkazy na literaturu neodpovídající normě. Po stránce jazykové je práce na slušné úrovni. Je psaná zajímavě a čtivě. Na druhé straně se v ní objevují některé stylisticky nebo i gramaticky nesprávné formulace (např. „děti, kteří hrají lední hokej“ – s. 9). Celkově je vidět na kvalitě zpracování velký spěch. Není jasné, proč autorka prováděla 8 zajímavých rozhovorů, které jsou obsaženy v příloze, když je vůbec nezpracovala a ani na ně v textu přímo neodkazuje. Celkový vzhled práce svědčí o tom, že autorka zřejmě neměla čas na provedení korektury. Když k tomu připočítáme fakt nedostatečné komunikace s vedoucím práce, vyvolává tato práce dojem, že autorka spoléhala

na své zkušenosti i na konzultace v rámci studia na univerzitě v Oslo a další „dotazní“ práce podcenila.

Po stránce obsahové považuji za přínosné jak vysvětlení principů Greshama, Eliota a Brunera, jakož i řadu velmi zajímavých autorčiných postřehů, které se opírají o její zkušenosti a pozorování. Všechny části práce mají spíše esejistický charakter. Autorka sice prokazuje znalosti některých principů animace, ale je vidět, že do nich nepronikla do hloubky, jinak by musela vědět, že právě kulturní animace klade silný akcent na osobnost animátora, takže důraz na to, že by měl být vychovatel vzorem, není v této koncepci ničím novým (srov. s. 20).

Vzhledem k tomu, že předložená práce je výsledkem samostatné autorčiny reflexe a je svým způsobem přínosná, **doporučuji** ji – přes uvedené vážné nedostatky – k obhajobě. Vzhledem k tomu, že autorka nerespektovala ani formální ani metodické požadavky kladené na bakalářskou práci, navrhuji hodnocení známkou *dobře*.

Praha, 15. 5. 2012

doc. Michal Kaplánek, Th.D.
vedoucí práce